

Geçmişe değil, geleceğe bakalım

Ülkemizin iki temel toplumu, 400 yıldan fazla bir süredir bu ülkede birlikte var oldular. Bu birlikte var oluş, son dönemlerde daha çok Kıbrıslı Rumların ileri sürdüğü gibi her zaman uyumlu değildi. Ancak, Sn. Denктаş'ın ileri sürdüğü gibi devamlı ve geriye dönüşü olmayan bir çatışma ve karşı karşıya gelme de sözkonusu değildi. Bazı dönemlerde karşı karşıya gelindi, 1765 yılında ağır vergilerden kurtulmak için Türk, Rum Kıbrıs halkının Halil Ağa liderliğinde Padişah'a ve dönemin Başpiskoposu Paysiu'ya karşı birlikte ayaklanmaları örneğinde olduğu gibi bazı dönemlerde ortak tavır takınıldı.

Yakın geçmişte Kıbrıs Rum tarafının Enosis ve Kıbrıs Türk tarafının Taksim çabaları nedeniyle işbirliğinden çok çatışma yönü ön plana çıktı. Ancak, son 27 yılın deneyimleri bazı hazırlık çalışmalarını ve iki toplum arasında karşılıklı benimseme sonucunu doğurdu. Kıbrıslı Rumlar için Enosis tutkusu çoktan söndü. Kıbrıslı Türklerin de, Kuzey'in Türkiye'ye entegre edilmesini ve Kıbrıslı Türkler arasında Kıbrıslılığın tamamen ortadan kalkmasını kabul edilemez buldukları görülüyor.

Şimdi ne bir toplumun, ne diğer toplumun aşırı milliyetçilerinin amaçlarının hayata geçirilmesi olasılığının var olmadığı anlaşılmalıdır. Uzlaşma yolu ile bu ülke Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türklerin yurdu olarak kalacaktır. Belki çoğumuz değil ama bazılarımız, her zaman bu tür hislerle doluyduk.

Ancak, "tavır değişikliğine" rağmen Kıbrıslı Rumlar Türkiye'nin ve Sn. Denктаş'ın konfederasyon önerisini kabul etmek niyetinde değildirler. Bu öneri özde Kıbrıs'ın bağımsızlığını ortadan kaldıracak ve iki bağımsız devlet örtüsü altında Kıbrıs, Türkiye, Yunanistan ve uluslararası çıkarların eline geçecektir.

Kıbrıslı Rumların büyük çoğunluğu şimdi, uzun yıllardan beri devam eden Kıbrıs sorununa bulunacak tek gerçekçi çözümün federal bir çözüm olduğunu kabul ediyor, karşılıklı güven ve işbirliğinin acil bir ihtiyaç olduğuna inanıyor.

Her iki taraftaki Kıbrıslıların bu konuda “hayırsız” olması nedeniyle, Kıbrıs’ın AB’ye üyeliği bizi buna “zorlayacaktır”. AB’de bir toplumun diğer toplum üzerinde egemenliği olmayacak, yaşam düzeyinin eşitlenmesi gerekecek ve kültürel farklılıklar konusunda saygılı olunacaktır.

Bilindiği gibi Kıbrıs Slovenya ile birlikte AB üyelik görüşmelerinde birinci sırada bulunmaktadır ve büyük olasılıkla 2004 yılında AB’ye üye olacaktır. Elbette, henüz yapılması gereken bir çok yasal ve diğer değişiklikler vardır. AB’ye üyelik, Kıbrıs’ta şimdi var olmayan güvenlik duygusu yaratacak ve alışkanlıklarımızın ilerleme sağlanmasına olanak vermediği konularda ilerleme sağlanacaktır. Ülkemize gelecek ekonomik yardımlar bir çok çalışmanın hayata geçirilmesine olanak verecek, böylece ülkemizin yaşam düzeyi yükselecektir. AB’ye üyeliğin ülkemizin kültürel karakteristikleri değişmeden, halkın eğitim düzeyini yükselteceğine ve biz Kıbrıslıların “doğulu” gibi değil, gelişmiş ve bilinçli vatandaşlar gibi davranmamıza olanak vereceğine inanılıyor.

Kıbrıs Türk toplumunun içinden geçmekte olduğu ekonomik ve diğer zorlukların bilincine vararak, çoğumuz, bir çok kez, 100 bin yurttaşımızın modası geçmiş soydaşlarını bağımsızlığa kavuşturma ve “Büyük Fikirler” uğruna acı çekmesinin yazık olduğunu düşünüyoruz. Sn. Denктаş zeki bir politikacıdır ama ne yazık ki, amaçları ve çalışmaları Kıbrıs’ın ve Kıbrıslı Türklerin geleceğine hizmet etmiyor. Bu tavır sonucu, Kıbrıslı Türkler AB perspektifi ve bunun getireceklerinden yoksun kalmaya zorlanıyorlar. Sn. Denктаş, Kıbrıslı Rumların da ^(kendileri için zararlı olan bazı şeylerden) ~~bazı kendileri~~ kaçınarak Kıbrıslılık

çerçevesinde Kıbrıslı Türklerle birlikte yürümelerini engelliyor. Ülkemizin birliğini, bağımsızlığını ve vatandaşların onurunu sağlayacak olan ortak yürüyüş olacaktır. Böylesi bir Kıbrıs'ta insanlar, Türk ve Rum Kıbrıslı olmaya devam edecekler, kendi kendilerini yönetecekler ve kimse kukla olmayacak.

Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü iki toplumun hataları ve liderliklerinin doğru vizyon sahibi olmamasının üzerine inşa edilmiş bir anakronizmdir. Ancak, hataların, ülkemizin "ortadan kalkmasına" ve karanlık bir geleceğe sürüklenmemize yol açmamalıdır.

İsrail Dışişleri Bakanı'nın yakın geçmişte Lefkoşa'da belirttiği gibi "geçmişin tarihini değil, geleceğin tarihini görmeliyiz".

YENİ KIBRIS DERNEĞİ`

1/06/2001